

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 По1 13/10
Дана 20.12.2010. године
Б Е О Г Р А Д

злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Зорана Савића, председника већа, Милимира Лукића, Александре Златић, Мирјане Поповић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, уз учешће вишег судијског сарадника Марине Барбир, као записничара, у кривичном поступку против **окривљених АА и др.**, због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА, адвоката АБ, браниоца окривљеног ББ, адвоката БА, браниоца окривљене ВВ, адвоката ВА, браниоца окривљеног ГГ, адвоката ГА, окривљеног ДД и његових бранилаца, адвоката Да и ДА1, окривљеног ЋЋ и његових бранилаца, адвоката ЂА и ЂА1, окривљеног ЕЕ, бранилаца окривљеног ЖЖ, адвоката ЖА и ЖА1, окривљеног ЗЗ и његовог браниоца, адвоката ЗА, окривљеног ИИ и његовог браниоца, адвоката ИА, браниоца окривљеног ЈЈ, адвоката ЈА, бранилаца окривљеног КК, адвоката КА и КА1, окривљеног ЛЛ и његовог браниоца, адвоката ЛА, браниоца окривљеног ЉЉ, адвоката ЉА, браниоца окривљеног ММ, адвоката МА, браниоца окривљеног НН, адвоката НА, окривљеног ЊЊ и његовог браниоца, адвоката ЊА, браниоца окривљеног ОО, адвоката ОА, браниоца окривљеног ПП, адвоката ПА, окривљеног РР и његовог браниоца, адвоката РА, браниоца окривљеног СС, адвоката СА, браниоца окривљеног ТТ, адвоката ТА, окривљеног ЋЋ и његовог браниоца, адвоката ЂА, браниоца окривљеног УУ, адвоката УА, изјављеним против пресуде **Окружног суда у Београду, Посебно одељење Кп.бр.17/06 од 03.03.2009. године**, у седници већа одржаној дана **14.-20.12.2010. године**, у присуству Тужиоца за организовани криминал, окривљеног КК и његових бранилаца адвоката КА и КА1, браниоца окривљеног ММ, адвоката МА, браниоца окривљеног АА, адвоката АБ, окривљеног ЈЈ и његовог браниоца, адвоката ЈА, браниоца окривљеног ГГ, адвоката ГА, браниоца окривљеног ЋЋ, адвоката ЂА2, окривљеног ЖЖ и његових бранилаца, адвоката ЖА и ЖА1, браниоца окривљеног ЊЊ, адвоката ЊА, бранилаца окривљеног ДД, адвоката ДА и ДА1, окривљеног ЛЛ и његовог браниоца, адвоката ЛА, окривљеног РР и његовог браниоца, адвоката РА, браниоца окривљене ВВ, адвоката ВА, окривљеног СС и његовог браниоца, адвоката СА, окривљеног ЋЋ и његовог браниоца, адвоката ЂА, окривљеног ЉЉ, окривљеног НН и његовог браниоца, адвоката НА, окривљеног ОО и његовог браниоца, адвоката ОА, окривљеног ИИ и његовог браниоца, адвоката ИА, окривљеног ФФ и његовог браниоца, адвоката ФА, окривљеног ББ и његовог браниоца, адвоката БА и

одсутству уредно обавештених окривљеног ХХ, браниоца окривљеног ТТ, адвоката ГА, окривљеног ГГ, окривљеног ЂЂ, окривљеног ЊЊ, окривљеног ДД, окривљеног ЗЗ и његовог браниоца, адвоката ЗА, окривљене ВВ, окривљеног ПП и његовог браниоца, адвоката ПА, браниоца окривљеног ЉЉ и његовог браниоца, адвоката ЈА, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Тужиоца за организовани криминал и **пресуда Окружног суда у Београду, Посебно одељење Кп.бр.17/06 од 03.03.2009. године у ослобађајућем делу**, у односу на окривљене ФФ, ЦЦ и ОО се **ПОТВРЂУЈЕ**.

УВАЖАВАЊЕМ ЖАЛБИ браниоца окривљеног АА, адвоката АБ, браниоца окривљеног ББ, адвоката БА, браниоца окривљене ВВ, адвоката ВА, бранилаца окривљеног ЖЖ, адвоката ЖА и ЖА1, браниоца окривљеног ГГ, адвоката ГА, окривљеног ДД и његових бранилаца, адвоката ДА и ДА1, окривљеног ЕЕ, бранилаца окривљеног КК, адвоката КА и КА1, браниоца окривљеног ММ, адвоката МА, браниоца окривљеног ЈЈ, адвоката ЈА, окривљеног ЊЊ и његовог браниоца, адвоката ЊА, окривљеног РР и његовог браниоца, адвоката РА, браниоца окривљеног ЉЉ, адвоката ЈА, браниоца окривљеног НН, адвоката НА, браниоца окривљеног ИИ, адвоката ИА, окривљеног ЂЂ и његових бранилаца, адвоката ЂА и ЂА1, окривљеног ЗЗ и његовог браниоца адвоката ЗА, браниоца окривљеног УУ, адвоката УА, окривљеног ЛЛ и његовог браниоца, адвоката ЛА, браниоца окривљеног СС, адвоката СА, браниоца окривљеног ПП, адвоката ПА, браниоца окривљеног ЋЋ, адвоката ЋА и браниоца окривљеног ОО, адвоката ОА и по службеној дужности у односу на окривљеног ТТ, **УКИДА СЕ пресуда Окружног суда у Београду, Посебно одељење Кп.бр.17/06 од 03.03.2009. године у осуђујућем делу** и у том делу списи предмета **ВРАЋАЈУ** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Београду, Посебно одељење Кп.бр.17/06 од 03.03.2009. године,

-окривљени АА оглашен је кривим за извршење кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године, за једно продужено кривично дело преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 став 4 у вези става 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет година, за једно продужено кривично дело давања мита из члана 368 став 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године и за једно кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357 став 1 КЗ у подстрекавању у вези члана 34 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам година и шест месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 07.06.2006. до

03.03.2009. године;

-окривљени ББ оглашен је кривим за извршење једног кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године, за једно продужено кривично дело преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 став 4 у вези става 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет година, за једно продужено кривично дело давање мита из члана 368 став 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године и за једно кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357 став 1 КЗ у подстрекавању у вези члана 34 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам година и шест месеци, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору од 07.06.2006. до 03.03.2009. године;

-окривљена ВВ оглашена је кривом за извршење једног кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ, за које јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и за једно продужено кривично дело преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 став 4 КЗ, за које јој је утврђена казна затвора у трајању од једне године, те је осуђена на јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, у коју казну јој се урачунава време проведено у притвору од 07.06.2006. до 06.07.2006. године и од 12.09.2006. до 14.06.2007. године;

-окривљени ЈЛ оглашен је кривим за извршење једног продуженог кривичног дела преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 став 4 КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 07.06.2006. до 26.10.2007. године;

-окривљени ИИ оглашен је кривим за извршење једног продуженог кривичног дела преваре у служби из члана 363 став 4 у вези става 3 и става 1 КЗ у вези члана 61 став 4 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и за једно кривично дело преваре из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ у помагању у вези члана 35 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору од 07.06.2006. до 11.10.2006. године;

-окривљени ЂЂ оглашен је кривим за извршење једног продуженог кривичног дела преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 став 4 КЗ у помагању у вези члана 35 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору од 07.06.2006. до 08.07.2006. године;

-окривљени КК оглашен је кривим за извршење једног кривичног дела примање мита из члана 367 став 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору од 07.06.2006. до 11.07.2006. године;

-окривљени ДД оглашен је кривим за извршење једног продуженог кривичног дела преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 став 4 КЗ у помагању у вези члана 35 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и једног продуженог кривичног дела превара у служби из члана 363 став 4 у вези става 2 и 1 КЗ у вези члана 61 став 4 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору од 07.06.2006. до 07.12.2007. године;

-окривљени ОО оглашен је кривим за извршење једног кривичног дела превара у служби из члана 363 став 4 у вези става 2 и 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору од 07.06.2006. до 14.06.2007. године;

-окривљени ЋЋ оглашен је кривим за извршење једног продуженог кривичног дела преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 став 4 КЗ у помагању у вези члана 35 КЗ у покушају у вези члана 30 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору од 07.06.2006. до 08.07.2006. године;

-окривљени ГГ оглашен је кривим за извршење једног продуженог кривичног дела примања мита из члана 367 став 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору од 07.06.2006. до 11.07.2006. године и од 12.09.2006. до 09.07.2007. године;

-окривљени ТТ оглашен је кривим за извршење једног продуженог кривичног дела примања мита из члана 367 став 1 КЗ у вези члана 61 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору од 07.06.2006. до 11.07.2006. године;

-окривљени ЕЕ оглашен је кривим за извршење једног продуженог кривичног дела примање мита из члана 367 став 1 КЗ у вези члана 61 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору од 07.06.2006. до 11.07.2006. године;

-окривљени ЈЈ оглашен је кривим за извршење једног кривичног дела давања мита из члана 368 став 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци;

-окривљени ЉЉ оглашен је кривим за извршење једног кривичног дела примања мита из члана 367 став 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 12.09.2006. до 14.06.2007. године;

-окривљени ММ оглашен је кривим за извршење кривичног дела преваре у служби из члана 363 став 4 у вези става 2 и 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године;

-окривљени НН оглашен је кривим за извршење једног продуженог кривичног дела преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 став 4 КЗ у помагању у вези члана 35 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору од 12.09.2006. до 07.12.2006. године;

-окривљени ЊЊ оглашен је кривим за извршење једног кривичног дела примање мита из члана 367 став 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору од 12.09.2006. до 14.06.2007. године;

-окривљени УУ оглашен је кривим за извршење једног кривичног дела фалсификовања службене исправе из члана 357 став 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору од 12.09.2006. до 14.06.2007. године;

-окривљени ПП оглашен је кривим за извршење једног кривичног дела фалсификовања службене исправе из члана 357 став 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 12.09.2006. до 14.06.2007. године;

-окривљени СС оглашен је кривим за извршење једног продуженог кривичног дела преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 став 4 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године;

-окривљени РР оглашен је кривим за извршење једног продуженог кривичног дела преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 став 4 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године;

-окривљени ЗЗ оглашен је кривим за извршење једног кривичног дела преваре из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 25.12.2007. до 07.02.2008. године;

-окривљени ЖЖ оглашен је кривим за извршење једног продуженог кривичног дела преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 став 4 КЗ у помагању у вези члана 35 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и осам месеци.

На основу члана 367 став 7 КЗ, од окривљених КК, ГГ, ТТ, ЕЕ, ЉЉ и ЊЊ одузет је поклон примљен извршењем кривичног дела примања мита из члана 367 КЗ и то од окривљеног КК износ од 500 евра, од окривљеног ГГ износ од 2.500 евра, од окривљеног ТТ износ од 1.000 евра, од окривљеног ЕЕ износ од 6.500 евра, од окривљеног ЉЉ износ од 500 евра и од окривљеног ЊЊ износ од 500 евра. Окривљени ХХ, ББ, ВВ, ЛЛ, ИИ, ЂЂ, ДД, ОО, ММ, НН, СС, РР, ЗЗ и ЖЖ обавезани су да осигуравајућим предузећима и то оштећеном ДДОР „Нови Сад“, оштећеном „Делта осигурању“, оштећеном „Винер штедише осигурању“, оштећеном Гарантном фонду удружењу осигуравајућих

организација, оштећеном „Дунав осигурању“, оштећеном „Сава осигурању“, оштећеном „Аус интернационал осигурање Генерали“, на име имовинско-правног захтева исплате у року од 15 дана од правоснажности пресуде износе ближе описане на страници 41 и 42 изреке првостепене пресуде и припадајућу камату на дан исплате, а на основу члана 356 став 7 ЗКП, док су за остатак имовинско-правног захтева упућени на парницу. Према окривљенима ИИ, ОО, ЂЂ и ММ на основу члана 85 КЗ изречена је мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности везаних за послове осигурања моторних возила, утврђивања настале штете на моторним возилима и вештачења висине штете на моторним возилима у трајању од 3 године од правоснажности пресуде, а према окривљенима ЂЂ, ДД у трајању од 5 година од правоснажности пресуде. Према окривљеном ЖЖ на основу члана 85 КЗ изречена је мера безбедности забране вршења адвокатског позива у трајању од 3 године од дана правоснажности пресуде. Према окривљенима КК, ТТ, ЉЉ, ЊЊ, УУ, ГГ и ЕЕ изречена је мера безбедности забране вршења полицијског позива у трајању од 3 године од дана правоснажности пресуде, односно према окривљеном ГГ и ЕЕ забрану вршења полицијског позива у трајању од 6 година од правоснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне не урачунава у време трајања мере безбедности.

Првостепени суд је одредио да су окривљени обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка, чији ће износ бити накнадно одређен.

Према окривљенима ЛЛ, ЧЧ, ЧЧ1, ЧЧ2 на основу члана 354 став 1 ЗКП одбијена је оптужба да су извршили кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ (ЛЛ), односно кривично дело преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ (ЧЧ2 и ЧЧ1), односно кривично дело преваре из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ (ЧЧ).

Окривљени ФФ, на основу члана 355 тачка 3 ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело преваре из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ и кривично дело преваре у покушају из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 30 КЗ. Окривљени ЦЦ на основу члана 355 тачка 3 ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело примање мита из члана 367 став 1 КЗ. Окривљени ОО, на основу члана 355 тачка 3 ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело примање мита из члана 367 став 6 у вези става 1 КЗ и кривично дело примање мита из члана 367 став 6 у вези става 1 КЗ. Окривљени ФФ, ЦЦ, ЧЧ, ЧЧ1 и ЧЧ2 ослобођени су обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и паушала.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона и одлуке суда о казни, предлажући да Апелациони суд преиначи побијану пресуду и окривљенима ИИ, КК, ОО, ГГ, ЈЈ, ЉЉ, НН, ЊЊ, УУ, ПП, РР, ЗЗ и ЖЖ изрекне строжије казне затвора, а да укине побијану пресуду у ослобађајућем делу у односу на окривљене ФФ, ЦЦ и ОО и предмет

врати истом суду на ново суђење;

-бранилац окривљеног АА, адвокат АБ, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 4, 10 и 11 и став 2 ЗКП, повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о казни, трошковима кривичног поступка и имовинско-правном захтеву, уз предлог да Апелациони суд закаже јавну седницу на коју ће позвати окривљеног АА и његовог браниоца, а побијану пресуду укине и предмет врати редовном суду на поновно одлучивање или пресуду преиначи и окривљеног АА осуди на блажу казну у смислу жалбених навода, ослободи га дужности плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, а оштећене за остварење имовинско-правног захтева упути на парницу;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат БА, због битних повреда одредаба ЗКП-а, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене Кривичног закона, одлуке о имовинско-правним захтевима и предлогом да Апелациони суд побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеног ББ ослободити од оптужбе или пресуду укине и списе предмета врати на поновно одлучивање;

-бранилац окривљене ВВ, адвокат ВА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку или исту преиначи, тако што ће окривљену ВВ ослободити од оптужбе за оба кривична дела за која је осуђена или окривљену ослободити за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ и кривично дело преваре из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ, описано под тачкама 32 и 37 и кривично дело преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ, описано под тачком 42 изреке, а за продужено кривично дело преваре, у чији састав су ушла и ова кривична дела, сада квалификовати као продужено кривично дело преваре из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ и изрећи окривљеном условну осуду као блажу врсту кривичне санкције или казну у знатно краћем трајању од оног на коју је осуђена побијаном пресудом, а на нивоу времена које је провела у притвору, те је тражила да заједно са окривљеном буде обавештена о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат ГА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији, одузимању имовинске користи, са предлогом да Апелациони суд жалбу усвоји, побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног ГГ ослободити од оптужбе или исту укине и предмет врати на поновно суђење, те је тражио да буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-окривљени ДД, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о казни, одлуке о мери безбедности и одлуке о имовинско-правном захтеву;

-браниоци окривљеног ДД, адвокати ДА и ДА1, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, одузимању имовинске користи и имовинско-правним захтевима, с предлогом да се жалба уважи и побијана пресуда преиначи, тако што ће се окривљени ослободити од оптужбе и пресуда укине и предмет врати на поновно решавање, уз захтев да заједно са окривљеним буду обавештени о седници већа другостепеног суда;

-браниоци окривљеног ЂЂ, адвокати ЂА1 и ЂА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и мери безбедности и имовинско-правним захтевима, с предлогом да се изјављена жалба уважи и првостепена пресуда преиначи, тако што ће се оптужени ослободити од оптужбе или првостепена пресуда укинути и предмет вратити ради поновног поступка и доношења нове и законите одлуке или преиначити у односу на изречену кривичну санкцију, тако што ће оптуженом претходно у смислу члана 57 КЗ ублажити казну, а затим му на основу члана 65 КЗ изрећи условну осуду, уз захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-окривљени ЋЋ, који се у целости придружио жалби својих бранилаца;

-окривљени ЕЕ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о одузимању имовинске користи, уз предлог да се жалба уважи, пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање или да се уважавањем жалбе пресуда у складу са жалбеним наводима преиначи;

-бранилац окривљеног ЖЖ, адвокат ЖА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о санкцијама и имовинско-правном захтеву, уз предлог да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда, а да се жалба уважи и побијана пресуда укине у делу у ком се односи на окривљеног ЖЖ и предмет врати на поновно суђење или у побијаном делу првостепена пресуда преиначи, тако што ће се окривљени ЖЖ ослободити од оптужбе или из продуженог кривичног дела изоставити поједине радње извршења, уз урачунавање лишења слободе у изречену казну или тако што ће му изрећи блаже санкције и оштећене са имовинско-правним захтевима упутити на парницу;

-бранилац окривљеног ЖЖ, адвокат ЖА1, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичним санкцијама и имовинско-правном захтеву, с предлогом да Апелациони суд жалбу уважи и побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеног ЖЖ ослободити од оптужбе или побијану пресуду укине у делу који се односи на окривљеног ЖЖ и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ЗЗ, адвокат ЗА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, с предлогом да Апелациони суд укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање, уз захтев да буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-окривљени ЗЗ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни, предлажући да Апелациони суд укине побијану пресуду, уз захтев да заједно са браниоцем буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-окривљени ИИ и његов бранилац, адвокат ИА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, уз предлог да Апелациони суд жалбу уважи и побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеног ИИ ослободити од оптужбе или исту укине и предмет врати на поновно одлучивање, те су захтевали да буду позвани на јавну седницу другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ЈЈ, адвокат ЈА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеног ЈЈ ослободити од оптужбе или исту укине и предмет врати на поновни поступак, уз молбу да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-браниоци окривљеног КК, адвокати КА и КА1, због погрешно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба кривичног поступка, одлуке о казни и мери безбедности, с предлогом да Апелациони суд уважи жалбу и побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеног КК ослободити кривичне одговорности услед недостатка доказа или исту укине и предмет врати на поновно суђење, с предлогом да о одржавању седнице другостепеног већа буду обавештени заједно са окривљеним;

-окривљени ЛЛ, не наводећи посебно законски основ побијања првостепене пресуде, мада се из текста жалбе може закључити да пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања;

-бранилац окривљеног ЛЛ, адвокат ЛА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде закона и одлуке о казни, уз предлог да Апелациони суд укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање или исту преиначи, тако што ће окривљеног ЛЛ ослободити од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет и изрећи му блажу казну, уз предлог да буду обавештени о седници другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ЛЂ, адвокат ЈА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, погрешно и

непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, уз молбу да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда и предлог да се побијана пресуда укине и предмет врати на поновни поступак;

-бранилац окривљеног ММ, адвокат МА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, предлажући да Апелациони суд побијану пресуду укине у односу на окривљеног ММ и врати на поновно одлучивање или у односу на окривљеног ММ донесе ослобађајућу пресуду, те је захтевао да буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног НН, адвокат НА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, предлажући да Апелациони суд побијану пресуду укине и предлог да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-окривљени ЊЊ, не наводећи посебно законски основ побијања првостепене пресуде, међутим, из текста жалбе се може закључити да пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања;

-бранилац окривљеног ЊЊ, адвокат ЊА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона, одлуке о казни и мери безбедности, са жалбеним предлогом да веће Апелационог суда усвоји жалбу, укине ожалбену пресуду у делу у ком се односи на окривљеног ЊЊ и предмет врати на поновно одлучивање или пресуду преиначи, тако што ће окривљеног ЊЊ ослободити од оптужбе, уз предлог да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ОО, адвокат ОА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, предлажући да Апелациони суд закаже и одржи јавну седницу већа о којој ће обавестити окривљеног и браниоца, те у делу у ком се односи на окривљеног ОО првостепену пресуду укинути и вратити на поновно суђење или исту преиначити и окривљеног ОО ослободити од оптужбе у целости;

-бранилац окривљеног ПП, адвокат ПА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о казни, с предлогом да се жалба усвоји, побијана пресуда преиначи и оптужени ПП ослободи од оптужби или иста укине и предмет врати на поновно одлучивање, уз молбу да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-окривљени РР, не наводећи посебно законски основ побијања првостепене пресуде, мада се из жалбе може закључити да исту побија због погрешно утврђеног чињеничног стања;

-бранилац окривљеног РР, адвокат РА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд закаже јавну седницу и на исту позове браниоца окривљеног и окривљеног РР, те жалбу усвоји као основу, укине првостепену пресуду и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или побијану пресуду преиначи, тако што ће у односу на окривљеног РР донети ослобађајућу пресуду;

-бранилац окривљеног СС, адвокат СА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији, уз предлог да Апелациони суд жалбу уважи и донесе ослобађајућу пресуду у односу на тачку 42 изреке пресуде, да изврши преквалификацију кривичног дела из тачке 34 изреке пресуде или укине побијану пресуду и предмет врати на поновни поступак и одлуку, уз захтев да заједно са окривљеним буде обавештена о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ТТ, адвокат ТА, због одлуке о казни, с предлогом да другостепени суд преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеном ТТ изрећи казну затвора у краћем трајању, уз молбу да буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-окривљени ЋЋ, заједно са браниоцем, адвокатом ЋА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона и одлуке о казни, уз предлог да буду обавештени о седници већа другостепеног суда, те да Апелациони суд побијану пресуду укине и предмет врати на поновно суђење или исту преиначи, тако што ће окривљеног ЋЋ ослободити од отпужбе услед недостатка доказа;

-бранилац окривљеног УУ, адвокат УА, по свим основама прописаним законом, предлажући да другостепени суд побијану пресуду укине и предмет врати на поновно одлучивање или исту преиначи у смислу жалбених навода и окривљеног УУ ослободи одговорности за кривично дело које му се ставља на терет.

Одговоре на жалбу Тужиоца за организовани криминал поднели су:

-бранилац окривљеног ЖЖ, адвокат ЖА, с предлогом да Апелациони суд жалбу Тужиоца за организовани криминал одбије као неосновану;

-бранилац окривљеног ЗЗ, адвокат ЗА, предлажући да Апелациони суд укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање или одбије жалбу Тужиоца за организовани криминал и прихватањем жалбе браниоца окривљеног ЗЗ изрекне условну осуду, уз захтев да буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног РР, адвокат РА, с предлогом да Апелациони суд закаже јавну седницу у смислу члана 375 ЗКП и одбије жалбу Тужиоца, као

неосновану;

-бранилац окривљеног ФФ, адвокат ФА, с предлогом да Апелациони суд одбије жалбу Тужиоца за организовани криминал и потврди првостепену пресуду у односу на окривљеног ФФ, уз молбу да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ЦЦ, адвокат ЦА, с предлогом да Апелациони суд одбије као неосновану жалбу Тужиоца за организовани криминал и потврди побијану пресуду у односу на окривљеног ЦЦ.

У поднеску **Ктж.бр.175/10 од 20.07.2010. године**, Тужилац за организовани криминал, као надлежни тужилац, предложио је да се жалба Тужиоца за организовани криминал уважи као основана и пресуда Окружног суда у Београду, Посебно одељење Кп.17/06 од 03.03.2009. године у односу на окривљене ИИ, КК, ОО, ГГ, ЈЈ, ЉЉ, НН, ЊЊ, УУ, ПП, РР, ЗЗ и ЖЖ преиначи и изрекне им строжије казне затвора, а у ослобађајућем делу у односу на окривљеног ФФ, ЦЦ и ОО укине и врати истом суду на поновно суђење, а да се жалбе бранилаца окривљених и окривљених одбију као неосноване.

Разматрајући списе предмета и побијану пресуду, а по оцени навода изнетих у изјављеним жалбама, као и мишљења надлежног тужиоца, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, у седници већа одржаној дана 14.-20.12.2010. године, у смисли члана 375 ЗКП, у присуству Тужиоца за организовани криминал, окривљеног КК и његових бранилаца адвоката КА1 и КА, браниоца окривљеног ММ, адвоката МА, браниоца окривљеног АА, адвоката АБ, окривљеног ЈЈ и његовог браниоца, адвоката ЈА1, браниоца окривљеног ГГ, адвоката ГА, браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката ЂА2, окривљеног ЖЖ и његових бранилаца, адвоката ЖА и ЖА1, браниоца окривљеног ЊЊ, адвоката ЊА, бранилаца окривљеног ДД, адвоката ДА и ДА1, окривљеног ЛЛ и његовог браниоца, адвоката ЛА, окривљеног РР и његовог браниоца, адвоката РА, браниоца окривљене ВВ, адвоката ЦА, окривљеног СС и његовог браниоца, адвоката СА, окривљеног ЋЋ и његовог браниоца, адвоката ЋА, окривљеног ЉЉ, окривљеног НН и његовог браниоца, адвоката НА, окривљеног ОО и његовог браниоца, адвоката ОА, окривљеног ИИ и његовог браниоца, адвоката ИА, окривљеног ФФ и његовог браниоца, адвоката ФА, окривљеног ББ и његовог браниоца, адвоката БА и одсуству уредно обавештених окривљеног ЦЦ, браниоца окривљеног ТТ, адвоката ТА, окривљеног ГГ, окривљеног ЂЂ, окривљеног ЊЊ, окривљеног ДД, окривљеног ЗЗ и његовог браниоца, адвоката ЗА, окривљене ВВ, окривљеног ПП и његовог браниоца, адвоката ПА, браниоца окривљеног ЉЉ и његовог браниоца, адвоката ЉА, нашао је:

Жалба Тужиоца за организовани криминал је **неоснована** док су жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката АБ, браниоца окривљеног ББ, адвоката БА, браниоца окривљене ВВ, адвоката ВА, бранилаца окривљеног ЖЖ, адвоката ЖА и ЖА1, браниоца окривљеног ГГ, адвоката ГА, окривљеног ДД и његових бранилаца, адвоката ДА и ДА1, окривљеног ЕЕ, бранилаца окривљеног КК, адвоката КА1 и КА, браниоца окривљеног ММ, адвоката МА, браниоца окривљеног ЈЈ, адвоката ЈА, окривљеног ЊЊ и његовог браниоца, адвоката ЊА, окривљеног РР и његовог браниоца, адвоката РА, браниоца

окривљеног ЉЉ, адвоката ЉА, браниоца окривљеног НН, адвоката НА, браниоца окривљеног ИИ, адвоката ИА, окривљеног ЋЋ и његових бранилаца, адвоката ЂА1 и ЂА, окривљеног ЗЗ и његовог браниоца, адвоката ЗА, браниоца окривљеног УУ, адвоката УА, окривљеног ЛЛ и његовог браниоца, адвоката ЛА, браниоца окривљеног СС, адвоката СА, браниоца окривљеног ПП, адвоката ПА, браниоца окривљеног ЋЋ, адвоката ЋА и браниоца окривљеног ОО, адвоката ОА **основане**.

Основано се у изјављеним жалбама указује да је приликом доношења првостепене пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, односно повреда кривичног закона из члана 369 став 1 тачка 5 ЗКП.

Међутим, како ослобађајући део пресуде није захваћен битним повредама одредаба кривичног поступка а ни повредама кривичног закона које захтевају примену одредбе члана 389 став 1 ЗКП то је Апелациони суд у Београду у односу на овај део побијане пресуде, разматрајући списе предмета, жалбу Тужиоца за организовани криминал и одговоре на жалбу бранилаца окривљених ФФ, ЦЦ и ОО нашао:

Неосновано Тужилац за организовани криминал побија првостепену пресуду у ослобађајућем делу одлуке, наводећи да се иста заснива на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, те да не садржи довољно разлога о одлучним чињеницама односно да су дати разлози у очигледној супротности са чињеницама и доказима садржаним у списима предмета.

У односу на окривљеног ФФ првостепени суд је дао јасне и ваљане разлоге, због чега сматра да нема доказа да је окривљени извршио кривично дело онако како му се то оптужницом ставља на терет, анализирајући његову одбрану у односу на налаз и мишљење вештака Института Саобраћајног факултета, који нису нашли пропусте у изради налаза и мишљења, у погледу дефинисаног оштећења и висине накнаде штете, а једини утврђени недостатак у налазу и мишљењу је разлика у процени старости возила, која је занемарљива. Осим тога, окривљени нигде у процени није назначио да је извршио увид у возило, па осим констатације да је на возилу настала тотална штета, те извршен обрачун њене висине, који подаци у потпуности одговарају приложеним фотографијама, што је утврдио Институт Саобраћајног факултета, окривљени ФФ није предузео ниједну другу радњу, а сама ова радња се не може сматрати противправном. У погледу оптужнице под тачком 49, такође, према налазу Института Саобраћајног факултета нема пропуста у налазу и мишљењу вештака јер у налаз и мишљење није унет ниједан неистинит податак и исти записник се не може сматрати лажним записником о процени штете, па није ни могао да служи да се одговорна лица у осигурању доведу у заблуду, па радња окривљеног ФФ није изазвала забрањену последицу. Супротно ставу тужиоца, у конкретном случају, не може се применити аналогија тако што би се, на основу резултата поступка, односно ангажовања прикривеног иследника, резултата аудио и видео снимања те описа рада организоване групе у контексту сарадње организатора групе са вештацима саобраћајне струке, могао извести закључак да су сви вештаци морали бити свесни чињенице да је њихово ангажовање део забрањене

делатности организатора групе, јер су дати разлози у односу на окривљеног ФФ сасвим довољни за правилан закључак првостепеног суда да нема доказа да је извршио кривично дело онако како му се то оптужницом ставља на терет.

Првостепени суд је, такође, и у односу на окривљеног ЦЦ, закључио да нема доказа да је извршио кривично дело примање мита из члана 367 став 1 КЗ, онако како му се то под тачком 21 оптужнице ставља на терет, према којим наводима се његова радња састоји у томе да је по наговору окривљеног ХХ тражио од саобраћајног полицајца – окривљеног УУ, да сачини лажни записник о увиђају саобраћајне незгоде, па му је ЦЦ исплатио износ од 250 евра, који је добио од окривљеног ХХ, а за себе задржао такође износ од 250 евра. Међутим, како током првостепеног поступка није доказано да је окривљени УУ у конкретном случају примио поклон односно корист да би извршио радњу коју не би смео да изврши а никаквих доказа нема ни да је окривљени ЦЦ учествовао у договору, односно да је довео у контакт окривљене ХХ и УУ, то је правилно првостепени суд окривљеног ЦЦ, на основу члана 355 тачка 3 ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело примања мита из члана 367 став 1 КЗ. Наиме, из доказа изведених током поступка произилази да окривљени ЦЦ није био саобраћајни полицајац у време кад му се ставља на терет извршење кривичног дела, а искази окривљених ХХ и УУ су сагласни у погледу негирања извршења предметног кривичног дела, па самим тим и било каквог договора са окривљеним ЦЦ, а будући да Тужилаштво није поднело никакав доказ на околност да је радњу окривљени ЦЦ извршио онако како му је то стављено на терет, осим што је изнело тезу да су окривљени УУ и ХХ једино могли ступити у везу и договорити се о заједничкој криминалној делатности преко посредника, који би могао бити само окривљени ЦЦ, то темељење једне претпоставке на другу, без адекватних доказа који би такву тезу поткрепили, ни на који начин не може бити основ утврђивања кривице једног лица за кривично дело.

У делу пресуде у коме је и окривљени ОО ослобођен од оптужбе да је извршио два кривична дела примања мита, првостепени суд је дао јасне и довољне разлоге и то у односу на тачке 29 и 42 оптужнице, при чему јавни тужилац у изјављеној жалби једино указује на исказ окривљеног ДД, дат у преткривичном поступку, у коме он уопштено објашњава улогу окривљеног ОО при извршењу кривичних дела примања мита, а што није у супротности са датим образложењем првостепеног суда да у односу на тачке 29 и 42 оптужнице нема доказа да је окривљени извршио кривична дела онако како му је то стављено на терет, а може се уподобити преосталом делу образложења пресуде који се односи на тачке оптужнице односно изреке пресуде према којима је окривљени ОО и оглашен кривим, па је жалба јавног тужиоца и у овом делу одбијена као неоснована.

Као што је претходно наведено, основано се у изјављеним жалбама бранилаца окривљених указује да је приликом доношења првостепене пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, односно повреда кривичног закона из члана 369 став 1 тачка 5 ЗКП. Неке од одлучних чињеница, иако исте нису од битног утицаја на одлучивање о кривичној одговорности већине окривљених, првостепени суд је утврдио на основу телефонских разговора чији садржај, у том делу, није

интерпретирао, па се првостепена пресуда у том делу не може испитати. Ово се односи првенствено за одлуку о кривичној одговорности код оних окривљених, код којих, према образложењу првостепене пресуде, суд одлуку заснива само на телефонским разговорима (окривљени ЉЉ и ЈЈ, тачка 21 изреке) затим на време извршења кривичних дела давања/примања мита описаних под оним тачкама у ком је наведен тачан датум извршења кривичног дела, а не временски период, опредељен, с обзиром на датум сачињавања лажних записника. Не може се испитати првостепена пресуда ни у преосталом делу, будући да је првостепени суд, за већину радњи извршења кривичних дела давања мита и преваре, за које је огласио кривим АА и ББ, налазећи да су обојица учествовали у свакој појединачној радњи (и у оним радњама које је непосредно предузео онај други) мишљења да „чињеница да су окривљени АА и окр. ББ радили заједно утврђена је из исказа сведока, нарочито исказа прикривеног иследника, а ови докази поткрепљени су садржином преслушаних телефонских разговора“. Такође, у односу на окривљене ГГ (за радње под тачкама 1, 7, 9, 15 и 24 изреке), ДД (за радње под тачкама 2, 4, 14, 16, 27, 48 изреке), ИИ (за радње под тачкама 17,19, 39), КК (за радњу под тачком 18), ЋЋ (за радњу под тачком 45) и ЛЛ (за радњу под тачком 47), првостепени суд закључак о кривичној одговорности заснива, између осталог и на садржини преслушаних телефонских разговора. Првостепени суд је био дужан, да, без обзира на остале доказе, на основу којих је формирао закључак о кривичној одговорности окривљених, потпуно и одређено изнесе које чињенице је утврдио на основу преслушаних телефонских разговора, те да у образложењу првостепене пресуде идентификује разговоре на основу којих је те чињенице утврдио, како би правилност закључка првостепеног суда, у светлу навода изјављених жалби, могла бити испитана од стране другостепеног суда. Поред тога, као што је претходно наведено, основани су наводи изјављених жалби у погледу неразумљивости изреке побијане пресуде јер је део одлуке првостепеног суда о имовинско-правном захтеву неизвршив, с обзиром да не постоји датум од када се камата, на износе које су окривљени обавезани да плате на име имовинско-правног захтева, има рачунати. У односу на радње окривљеног ИИ, описане под тачком 39, које се састоје у „упутствима другим окривљенима“ (превара у помагању 208 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 КЗ) наводи се и радња „утицајем на одговорна лица у Делта осигурању“ при чему се, не наводи на који начин је вршен тај утицај. Првостепени суд у односу на окривљеног ЖЖ, није дао јасне разлоге о одлучној чињеници – да је знао да се саобраћајне незгоде нису догодиле односно дао је нејасне разлоге у односу на то у чему се састоји радња помагања, те окривљеном није урачунао време проведено у задржавању.

БИТНЕ ПОВРЕДЕ ОДРЕДАБА КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА

– члан 368 став 1 тачка 4 ЗКП -

ако је противно закону била искључена јавност са главног претреса

Наиме, побијајући првостепену пресуду, бранилац окривљеног АА, адвокат АБ, наводи да је приликом доношења првостепене пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 4 ЗКП, указујући да је, противно Законику, на главном претресу, на којем је саслушаван

прикривени иследник, била искључена јавност. Иако је прикривени иследник у својству сведока испитан у смислу одредбе члана 504-њ ЗКП, то није представљало сметњу првостепеном суду да, по службеној дужности, са тог дела главног претреса искључи јавност, при чему су у потпуности испоштоване одредбе члана 293 и 294 ЗКП, па, по налажењу овог суда, таквим поступањем, првостепени суд није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 4 ЗКП.

-члан 368 став 1 тачка 6 ЗКП-

ако је пресуду донео суд који због стварне ненадлежности није могао судити у тој ствари

Браниоци окривљеног АА, ББ, ВВ, ДД и ЖЖ побијају првостепену пресуду због битне повредe одредаба члана 368 став 1 тачка 6 ЗКП, наводећи да у конкретном случају није било места примени посебних одредби у поступку за кривична дела организованог криминала, корупције и друга изузетно тешка кривична дела, с обзиром да у смислу члана 112 става 22 КЗ делатност окривљених АА и ББ није имала карактеристике организоване групе, јер не постоје докази да је окривљена ВВ била члан наведене групе, а у погледу лица ЦЦ, који није ни процесуиран у овом поступку, првостепени суд није дао никакве доказе на основу којих би се могло закључити да је био члан наведене групе. Супротно оваквом ставу у изјављеним жалбама, Посебно одељење Вишег суда у Београду је било надлежно за вођење конкретног кривичног поступка, те је било места примени одредаба члана 504-а – 504-д ЗКП, јер, према стању у списима произилази постојање основане сумње да су окривљени АА и ББ организовали групу, а са циљем вршења кривичних дела давања мита и преваре, чији припадници су били окривљена ВВ и ЦЦ. Према горе поменутој одредби Кривичног законика, за постојање групе потребна су најмање три лица удружена ради вршења кривичног дела, тако да околност да у конкретном кривичном поступку окривљени ЦЦ није процесуиран, није од утицаја на успостављену стварну надлежност Посебног одељења Округног суда у Београду, јер и без његовог учешћа постоје услови за примену посебних одредби о поступку за кривична дела организованог криминала, те се Апелациони суд овом приликом неће ближе освртати на наводе жалби који се тичу ЦЦ, а из разлога економичности. Што се тиче окривљене ВВ, њена улога је, према наводима оптужнице, била да, по унапред одређеним задацима добијеним од организатора групе, које је прихватила као своје, подноси захтеве за накнаду штете осигуравајућим друштвима и тако наплаћене износе даје окривљеном АА, односно ББ, ради поделе по унапред договореном плану. Неосновано се у жалбама бранилаца окривљене ВВ, окривљеног АА и окривљеног ББ истиче да окривљена ВВ није била члан групе, већ да је само поступала по налозима свог ванбрачног супруга АА, у прилог чему је околност да окривљена ВВ не познаје окривљеног ББ. Супротно оваквом ставу, по налажењу Апелационог суда, за постојање организоване групе није неопходно да сваки припадник познаје организатора или да са истим буде у непосредном контакту, довољно је да сви

припадници, односно, у конкретном случају, овде окривљена ВВ, има свест о заједничком деловању, односно да буде свесна да својим радњама доприноси остварењу циљева организоване групе. Без обзира на наводе одбране, односно изјављених жалби, околност да је окривљеној ВВ стављено на терет да је предузела шест радњи извршења кривичног дела преваре из члана 208 КЗ, те да је у циљу прикривања идентитета лица за које се прибавља противправна имовинска корист, искористила своју мајку, може указивати да је имала сазнања о постојању договора да се на начин ближе описан у ставу првом изреке пресуде прибави противправна имовинска корист, као циљ удруживања ради вршења кривичних дела.

-члан 368 став 1 тачка 7 ЗКП-

пресудом није потпуно решен предмет оптужбе (члан 351 став 1 ЗКП)

Бранилац окривљеног ЖЖ, адвокат ЖА, у изјављеној жалби наводи да пресудом није потпуно решен предмет оптужбе у смислу члана 351 став 1 ЗКП, односно да је оптужницом под тачком 49 окривљеном ЖЖ стављено на терет посебно кривично дело превара у покушају, које није унето у радњу извршења продуженог кривичног дела из члана 208 став 1 КЗ у вези члана 61 КЗ у вези члана 35 КЗ, а за које није ослобођен од оптужбе, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 7 ЗКП. Како је првостепени суд радње окривљеног ЖЖ квалификовао као кривично дело преваре у продуженом трајању из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 став 4 КЗ у помагању у вези члана 35 КЗ и то јасно назначивши за које радње - радње описане под тачкама 12, 41, 42 и 50 изреке пресуде, с обзиром да је конструкција продуженог кривичног дела повољнија по окривљеног, правилно је изоставио радњу описану под тачком 49 оптужнице, наставши да нема доказа да је окривљени ЖЖ учествовао у извршењу предметног кривичног дела, а како му се на терет ставља извршење продуженог кривичног дела, то није било места ослобађању окривљеног од оптужбе за појединачну радњу.

-члан 368 став 1 тачка 8 ЗКП-

ако је оптужба прекорачена (члан 351 став 1 ЗКП)

Браниоци окривљених ББ, ИИ, ММ, РР, ЋЋ и ОО, у изјављеним жалбама указују да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка зато што је у смислу члана 351 став 1 ЗКП оптужба прекорачена, а суштински побијајући првостепену пресуду због правне квалификације радњи које су окривљенима стављене на терет, односно због недостатка идентитета у чињеничном опису радњи које су окривљенима стављене на терет, у односу на оне за које су оглашени кривим. Првостепени суд је у свему поступао у складу с одредбом члана 351 став 1 и 2 ЗКП, па је правилно радње окривљеног ББ квалификовао као једно продужено кривично дело преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 60 КЗ, будући да је то повољније по окривљеног, имајући у виду да му је оптужницом стављено на терет извршење три кривична дела преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ,

седамнаест кривичних дела преваре из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, једно кривично дело преваре из члана 208 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, два кривична дела преваре из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 30 КЗ. Жалба браниоца окривљеног ИИ, адвоката ИА, суштински се односи на битну повреду одредаба члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП и у одговарајућем делу ове одлуке ће бити образложена. Бранилац окривљеног ММ, адвокат МА, иако у изјављеној жалби указује да не постоји идентитет у чињеничном опису, суштински се жали на правну квалификацију радњи окривљеног ММ које је првостепени суд, по налажењу овог суда, такође правилно квалификовао као кривично дело превара у служби из члана 363 став 4 у вези става 2 и 1 КЗ, применом начела *lex specialis derogat legi generali*, исправно закључујући да између кривичног дела преваре из члана 208 КЗ и кривичног дела превара у служби из члана 363 КЗ постоји однос специјалности. Указујући на битну повреду одредаба члана 368 став 1 тачка 8 ЗКП, бранилац окривљеног РР, адвокат РА, наводи да је у изреци под тачком 34 наведено да је окривљени РР довео у везу окривљене АА и СС у намери прибављања противправне имовинске користи, која намера се у оптужници не помиње, међутим, како је намера прибављања противправне имовинске користи, као битан елемент кривичног дела из члана 363 КЗ, описана у општем делу става другог изреке, то је првостепени суд само употпунио чињенични опис радње окривљеног, описане под тачком 34 изреке пресуде, не дирајући у чињенични идентитет оптужног акта. Бранилац окривљеног ЋЋ, адвокат ЋА, сматра да је првостепени суд прекорачио оптужбу, преквалификујући радње окривљеног ЋЋ, које је тужилац квалификовао као два кривична дела из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 30 КЗ за тачке 45 и 47 изреке пресуде, као продужено кривично дело из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези чланова 35 и 30 КЗ, при чему првостепени суд није прекорачио оптужбу већ је само извршио правну квалификацију радњи, онако како је то повољније по окривљеног, с обзиром на утврђено чињенично стање - висину прибављене противправне имовинске користи, односно висину настале штете. У погледу жалбе браниоца окривљеног ОО, адвоката ОА, Апелациони суд налази да нема апсолутно битне повреду из члана 368 став 1 тачка 8 ЗКП на коју се бранилац окривљеног позива будући се жалбени навод односи на околност да је ОО оглашен кривим за тачку 6. оптужнице (31. изреке) при чему се ради о очигледној омашци у писменом отпракку пресуде (страна 34) јер се окривљеном ОО стављају на терет радње описане у изреци под тачком 32 а у образложењу, на странама 282-283 јасно стоји да је у односу на ову тачку првостепени суд утврдио да је окривљени ОО као одговорно лице у «Винер штедише» сачинио обрачун штете са неистинитим подацима у намери да на основу тог обрачуна доведе у заблуду службу ликвидације у осигурању «Винер штедише» на незакониту исплату, а окривљени ДД им помогао у сачињавању документације, а све у намери да себи и окривљенима АА и ББ прибаве противправну имовинску корист. Суд није нашао да су за ове своје радње окривљени ОО и ДД примили посебну награду у виду мита, нити да су им АА и ББ обећали и дали мито за његову радњу. Због тога су радње окривљених АА и ББ у овом догађају описане у оквиру тачке 32 изреке (тачка 5 оптужнице) по којој је окривљени ОО и оглашен кривим.

ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати

Бранилац окривљеног АА, адвокат АБ, бранилац окривљеног ГГ, адвокат ГА, бранилац окривљеног ЖЖ, адвокат ЖА1, браниоци окривљеног ДД, адвокати ДА и ДА1, бранилац окривљеног ЉЉ, адвокат ЉА, бранилац окривљеног ББ, адвокат БА, бранилац окривљене ВВ, адвокат ВА и окривљени ЕЕ, истичу да је приликом доношења првостепене пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 10 ЗКП, односно да се првостепена пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП-а не може заснивати и то у односу на следеће изведене доказе: поступање прикривеног иследника заједно са службеним белешкама СБПОК-а, односно снимљеним видео материјалом, те снимљене телефонске разговоре.

-прикривени иследник-

Наредба о ангажовању прикривеног иследника у смислу одредбе члана 504-љ ЗКП, донета је дана 06.01.2006. године на захтев Специјалног тужиоца Окружног јавног тужилаштва у Београду, који је у време доношења наредбе Кри.Пов.П.бр.5/06 био надлежни тужилац, супротно наводима жалбе браниоца окривљеног АА, а из списка предмета произилази да је при ангажовању прикривеног иследника и предузимању свих пратећих радњи у свему поступљено у складу са одредбом члан 504—љ и 504-м те је саслушан, као што је претходно наведено, у смислу одредбе члана 504-њ. Као што је правилно и детаљно образложио првостепени суд, пре доношења решења Кри.Пов.П.бр.5/06 од дана 06.01.2006. године, прикривени иследник је поступао на основу одредбе члана 232 ЗКП, по наредбама истражних судија у Ваљеву и Новом Саду. Прикривени иследник није вршио кривична дела подстрекавањем, с обзиром да ни из једног изведеног доказа не произилази да је тражио било какву корист за извршене радње од окривљених, а чињеница да је позивао окривљене телефоном представља поступање у складу са датом наредбом о ангажовању. Такође, из списка предмета, а о чему ће бити речи у даљем образложењу ове пресуде, јасно произилази да се одлука првостепеног суда не заснива искључиво на исказу прикривеног иследника, те се неосновано изјављеним жалбама наводи да се пресуда само на том доказу и заснива. Како се у изјављеним жалбама ни не указује на неку другу чињеницу или околност која би поступање прикривеног иследника чинила незаконитим, то Апелациони суд налази да је наведени доказ – исказ прикривеног иследника заједно са видео материјалом и снимљеним разговорима, у смислу одредбе члана 504- њ сада важећег ЗКП, у свему подобан да се као доказ употреби у конкретном кривичном поступку, а у циљу утврђивања чињеничног стања релевантног за одлучивање о кривици окривљених. Службене белешке радника СБПОК-а представљају извештаје у смислу члана 504-м ЗКП важећег у време доношења првостепене пресуде односно члана 504-ј важећег ЗКП и такође су подобне да буду доказ заједно са исказима припадника СБПОК-а односно са исказом прикривеног иследника.

-телефонски разговори-

Телефонски разговори, односно њихови транскрипти, су у свему прибављени у складу са наредбама истражних судија и то наредбом истражног

судије Окружног суда у Ваљеву Крив.По.1/05 од 08.07.2005. године према окривљеном АА, наредбом од 22.07.2005. године, а проширене наредбама Кри.Пов.П.бр.241/05 од 20.10.2005., 18.01.2006. године, 22.02.2006. и 17.04.2006. године те наредбама Кри.Пов.П.бр.228/05 од 07.10.2005. године, од 06.01.2006. и 03.04.2006. године, те проширене наредбом од 11.08.2005. године према осумњиченом ББ, у свему у складу са условима прописаним одредбом члана 232 ЗКП, а накнадно, у складу са условима прописаним одредбом члана 504-љ ЗКП. Истражни судија Посебног одељења Окружног суда у Београду донео је наредбу Кри.Пов.П.бр.183/05 дана 02.09.2005. године, продужену 22.02.2006. године, у односу на окривљеног ЋЋ и то на основу одредбе члана 504-љ ЗКП, а браниоци окривљених у изјављеним жалбама суштински ни не указују због чега се ова мера сматра незаконитом, односно због чега се транскрипти разговора не могу употребити као доказ у кривичном поступку, осим што оспоравају могућност примени посебних одредаба ЗКП-а о организованом криминалу, што је већ претходно оцењено неоснованим.

- 368 став 1 тачка 11 ЗКП -

ако је изрека пресуде неразумљива, противречна сама себи или разлозима пресуде, или ако пресуда нема уопште разлога или у њој нису наведени разлози о одлучним чињеницама, или су ти разлози потпуно нејасни или у знатној мери противречни, или ако о одлучним чињеницама постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника

Браниоци окривљених КК, ММ, АА, ЈЈ, ЊЊ, ЖЖ, ГГ, ЂЂ, ББ, ЗЗ, ЛЛ, СС, ВВ, РР, ДД, ПП, ЉЉ, НН, ОО, ИИ, те окривљени ЋЋ и његов бранилац и окривљени ЗЗ и окривљени ЕЕ, првостепену пресуду побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, а у осталим изјављеним жалбама, иако се окривљени и браниоци формално не позивају на наведену законску одредбу, указује се на неразумљивост изреке пресуде те недостатак разлога о одлучним чињеницама и остале недостатке који се могу сматрати законским основом за побијање првостепене пресуде услед битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП.

Ради прегледности, те јаснијег излагања, како у погледу повреда поступка на које се указује у изјављеним жалбама тако и у односу на ставове овог суда, све наведене битне повреде ће бити изложене у оквиру три основне групе, при чему ће овај суд, у смислу члана 392 став 1 ЗКП, изложити свој став о питањима која су се појавила као спорна по оцени жалбених навода, не ограничавајући се само на битне повреде које су довеле до укидања пресуде:

- 1) неразумљивост изреке пресуде**
- 2) недостатак разлога о одлучним чињеницама, односно нејасни разлози о одлучним чињеницама у односу на следећа питања:**

- а) Заједничко учешће окривљених АА и ББ у радњама у којима је, како произилази из навода оптужнице, непосредно учествовао само један од њих односно примена аналогije код коришћења исказа прикривеног иследника;
- б) износе које су окривљени полицајци прибавили извршењем кривичног дела примања мита односно износи који је сваки од окривљених понаособ прибавио извршењем кривичног дела преваре;
- в) умишљај окривљених вештака, проценитеља и трећих лица односно њихово сазнање да поступају противправно, које се базира на претпоставци да су знали да су записници лажни односно да се саобраћајне незгоде нису догодиле;
- г) утицај овлашћених проценитеља/адвоката на исплату штете;
- д) телефонске разговоре;
- ђ) имовинско-правни захтев.

3) Противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде, о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника

1) Неразумљивост изреке пресуде

Истичући неразумљивост изреке пресуде, браниоци окривљених и сами окривљени који су у том правцу изјавили жалбе, углавном се базирају на недостатку елемената за утврђивање времена и места, те неодређености фактичких радњи које су непосредно предузимали окривљени у циљу остварења обележја кривичних дела која су им стављена на терет, односно део одлуке о имовинско-правном захтеву. Супротно овим наводима бранилаца окривљених и окривљених, Апелациони суд сматра да је изрека првостепене пресуде јасна и разумљива, те да су напред изнети наводи браниоца окривљених и окривљених неосновани, с обзиром да су за сваку појединачну тачку изреке пресуде време и место предузимања радњи одређени, у изреку су унети елементи кривице, а за свако појединачно кривично дело конкретизована је радња извршења, субјект, средства и начин извршења кривичног дела (са изузетком тачке 39 изреке, о чему ће бити речи у делу образложења о недостатку одлучних чињеница), а сви изнети жалбени наводи по налажењу овог суда пре се могу сврстати у законски основ побијања првостепене пресуде услед битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, због недостатка разлога о одлучним чињеницама, односно због недовољно јасних разлога о одлучним чињеницама.

Једини основан навод изјављених жалби у погледу неразумљивости изреке побијане пресуде је онај којим се истиче да је део одлуке о имовинско-правном захтеву неизвршив, што изреку чини неразумљивом, с обзиром да не постоји датум од када се камата, на износе које су окривљени обавезани да плате на име имовинско-правног захтева, има рачунати.

2) Недостатак разлога о одлучним чињеницама и нејасни разлози о

одлучним чињеницама

2а) Заједничко учешће окривљених АА и ББ у радњама у којима је непосредно учествовао само један од њих односно примена аналогије код коришћења исказа прикривеног иследника

Браниоци окривљених АА и ББ у изјављеним жалбама указују да окривљени АА, односно ББ нису могли бити оглашени кривим за радње у којима је, како произилази из навода оптужнице, непосредно учествовао само један од њих, те да, осим исказа прикривеног иследника, не постоји ниједан други доказ који би потврдио наводе оптужнице. Осим тога, исказ прикривеног иследника могао је бити коришћен као доказ само у односу на оне тачке оптужнице у којима у чињеничном опису егзистира и сâм прикривени иследник, док је првостепени суд закључак о кривици окривљених АА и ББ за остале тачке оптужнице, засновао употребом аналогије чија је примена у кривичном праву забрањена.

Неосновано се у изјављеним жалбама наводи да је првостепени суд закључак о кривици окривљених извео само на основу исказа прикривеног иследника. Осим овог доказа, првостепени суд је извео и, као доказе у прилог овом закључку, ценио и исказе окривљених ЕЕ (за окривљеног АА), ТТ (за окривљеног ББ), исказ окривљеног ЛЛ, окривљеног СС те исказе саслушаних сведока. При томе, закључак о заједничком договору АА и ББ првостепени суд је извео из исказа прикривеног иследника, налазећи да околност да при извршењу сваког појединачног кривичног дела нису непосредно учествовали обојица, односно да обојица не познају сваког од окривљених-полицајаца, односно вештака, проценитеља окривљених, те трећих лица која су учествовала у извршењу кривичних дела преваре, те да са истима нису били у непосредном контакту, не значи аутоматски да договор није постојао. Овде је дозвољено првостепени суд користио аналогију са исказом прикривеног иследника, према ком исказу произилази да су обојица (и окривљени АА и окривљени ББ) објашњавала прикривеном иследнику начин прибављања захтева, односно наплате осигурања, што је првостепени суд искористио за заузимање става да је заједнички договор за вршење предметних кривичних дела постојао између окривљених АА и ББ. И по налажењу овог суда, *modus operandi*, односно својеврсна подела улога међу организаторима криминалне групе, како је то закључио првостепени суд, није противречна тези оптужбе да су они организовали криминалну групу, чији су припадници постали ВВ и ЦЦ, са циљем и планом стицања материјалне добити вршењем кривичних дела давања мита и преваре. Притом, према наводима оптужнице, њихов умишљај је истовремено управљен и на противправне радње које сваки од њих предузима непосредно и на радње које непосредно предузима онај други, било да је у питању прибављање података о возилима, прибављање података о оштећенима, прибављање фотографија, обећање користи полицајцима, давање одређеног износа као поклона полицајцима, предаја записника осигуравајућем друштву и сл. У погледу кривичног дела давања мита, супротно наводима жалби бранилаца окривљених, првостепени суд, примењујући аналогију приликом одлучивања, није повредио начело законитости. Наиме, начелом законитости у кривичном праву искључена је примена како законске, тако и правне аналогије у складу са начелима *nulum crimen sine lege* и *nulum poena sine lege stricta*. Међутим,

првостепени суд користи аналогију у њеном општем облику, као логичко начело којим се закључује по сличности – ако су два предмета слична у неким важним обележјима, може се закључити да су они слични и у својим другим обележјима. У конкретном случају, то значи да је првостепени суд био слободан да изводи закључак о радњама окривљених, које нису утврђене на основу непосредних доказа, али које радње су, имајући у виду *modus operandi* у противправним радњама које су утврђене на основу непосредних доказа, морале бити извршене на начин ближе описан у изреци пресуде, како би произвеле последице које су, према наводима оптужнице, из њих проистекле.

На напред описани начин, по налажењу Апелационог суда, првостепени суд је био овлашћен да изведе закључак о противправним радњама окривљених АА и ББ у којима је непосредно, како произилази из стања у списима предмета, учествовао само један од њих, али, имајући у виду исказ прикривеног иследника, према ком су обојица били упознати са његовим радом односно да је од обојице добијао налоге за сачињавање лажних записника, податке о возилима, новац итд. може указивати да се у радњама обојице у сваком појединачном случају стичу сва битна обележја кривичног дела давања мита из члана 368 став 1 КЗ. Имајући у виду битна обележја кривичног дела из члана 368 став 1 КЗ (чињење, понуда, обећање поклона и других користи службеном лицу да у оквиру службеног овлашћења учини радњу коју не би смело извршити или ко посредује оваквом подмићивању) исказ прикривеног иследника, како је претходно наведено те да првостепени суд утврђује на основу вештачења Саобраћајног факултета, да су записници сачињени од стране овлашћених службених лица – полицајаца-окривљених у овом поступку лажни, односно да су окривљени – полицајци њиховим сачињавањем извршили службену радњу коју не би смели извршити и за то примили новац, чија висина, не представља битан елемент кривичног дела из члана 368 став 1 КЗ, као ни из члана 367 став 1 КЗ, то је применом аналогије као логичког начела првостепени суд могао да изведе закључак да је до извршења кривичних дела од стране окривљених АА и ББ, те окривљених полицајаца, ближе описаних под тачкама 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 18, 21, 24, 26, 28, 30, 33, 35, 38, 40, 43, 44, 46, 49 (осим 36, сам АА), изреке првостепене пресуде дошло на начин ближе описан у изреци.

Такође, у погледу кривичних дела ближе описаних под тачкама 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 17, 20, 23, 25, 27, 29, 32, 34, 39, 41, 42, 45, 47, 48, 50 (осим 37, сам АА), према исказима прикривеног иследника, окривљеног ЕЕ и др., те саслушаних сведока, односно окривљених који су у записницима означени као учесници саобраћајне незгоде, односно у захтевима за накнаду штете као оштећена лица, произилази постојање основане сумње да се у радњама окривљених АА и ББ стичу обележја кривичног дела преваре из члана 208 став 1 КЗ, које су, с обзиром на висину прибављања противправне имовинске користи и број радњи, квалификоване као кривично дело из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ. Наиме, како је првостепени суд нашао да су окривљени полицајци лажне записнике предавали окривљенима АА и ББ, те да су исти записници, заједно са (лажном) увиђајном документацијом, уз захтев за накнаду штете по основу осигурања од аутоодговорности поднети осигуравајућим друштвима, то произилази и постојање основане сумње да су овлашћена лица осигуравајућих друштава тако доведена у заблуду да на штету имовине осигуравајућих друштава исплате износе ближе описане у изреци, а чиме су окривљени АА, ББ

и ВВ прибавили противправну имовинску корист.

При одлучивању о кривици окривљених за кривична дела давање мита, имајући у виду да је окривљенима АА и ББ стављено на терет, као крајњи циљ - прибављање противправне имовинске користи, при чему је неистинит записник требало да служи као средство за извршење кривичног дела преваре, није од битног утицаја чињеница ко је непосредно чинио корист овлашћеним службеним лицима, будући да анализом чињеничног описа ових радњи у оптужници те према оцени доказа (исказа нпр.окривљеног ЕЕ, окривљеног ТТ и прикривеног иследника) коју је дао првостепени суд произилази да, без обзира који од њих посредује у подмићивању на тај начин што непосредно односно фактички даје новац полицајцима, чињење користи заправо врше обојица, по претходном договору, како би остварили заједнички циљ - прибављање неистинитог записника.

Како је према оптужници те стању у списима, извршење кривичног дела преваре практично друга фаза заједничког договора, односно плана, где је прва фаза прибављање записника кроз кривично дело давање мита, те да су крајњи стицаоци материјалне добити окривљени АА, ББ и ВВ, то се у свакој од њихових појединачних радњи, према чињеничном опису, стичу битна обележја кривичног дела преваре, будући да је умишљај сваког од њих, како им се ставља на терет, управљен на довођење у заблуду овлашћених лица осигуравајућих друштва, како би исплатили суме осигурања за саобраћајне незгоде које се никада нису догодиле на основу претходно прибављених записника, односно вештачења, тј.процена штета, при чему су записници, како је наведено, заправо заједнички и практично представљају средства извршења кривичног дела из члана 208 став 1 КЗ, то је без утицаја на одлучивање у конкретном случају, ко је од окривљених непосредно предао захтев, односно био у контакту са вештацима, односно проценитељима. Такође, супротно ставу у изјављеним жалбама, конструкција коју је искористио тужилац а касније и првостепени суд „подела новца по унапред договореном плану“ не подразумева да је првостепени суд био дужан да тачно утврди односно определи износе, проценат и сл. који је свако од окривљених који су учествовали у конкретној радњи, прибавио, већ наведена синтагма, по налажењу првостепеног суда, само указује на разрађеност плана криминалне групе у циљу стицања материјалне добити.

2б) износи које су окривљени полицајци прибавили извршењем кривичног дела примања мита односно износ који је сваки од окривљених понаособ прибавио извршењем кривичног дела преваре

Браниоци окривљених-полицајаца и сами окривљени-полицајци (КК, ГГ, ТТ, ЕЕ, ЉЉ, ЊЊ, УУ, ПП) оспоравајући првостепену пресуду наводе да првостепени суд није на правилан и поуздан начин утврдио одлучне чињенице – да се саобраћајне незгоде нису догодиле односно да су за своје радње примили новац те износ новца који су наводно примили.

Свој закључак о чињеници да су окривљени-полицајци предузели инкриминисане радње које представљају кривично дело примања мита, првостепени суд је дао на страни 228-311 образложења првостепене пресуде.

Наиме, како је на основу вештачења Саобраћајног факултета првостепени суд, како стоји у првостепеној пресуди, на поуздан начин утврдио да су сачињени записници лажни, то је као логичан, а имајући у виду да је прихватио исказ прикривеног иследника, окривљеног ЕЕ и окривљеног ТТ, извео закључак да су и остали полицајци за вршење радње коју не би смели извршити примили новац, а, као што је претходно, закључивањем путем аналогије.

Међутим, основано се у изјављеним жалбама указује да суд није на поуздан начин утврдио висину износа који су окривљени-полицајци прибавили.

Наиме, у делу у ком анализира исказ прикривеног иследника првостепени суд наводи да је утврђено да је постојао ценовник за полицајце према ком је цена за сачињавање неистинитих записника била између 500 и 1000 евра. Међутим, из исказа прикривеног иследника произилази да је у питању износ од 500 еура а из исказа окривљеног ЕЕ да је за извршену радњу примио износ од 200 еура. Нејасно је због чега првостепени суд уопште помиње износ од 1000 еура, те зашто не верује исказу окривљеног ЕЕ који прихвата у свему осим у делу у ком је навео да је за забрањену радњу примио износ од 200 еура.

Без обзира на ову нејасноћу односно непрецизност, како висина поклона/користи код кривичних дела давања односно примања мита не представља битан елемент кривичног дела из члана 368 став 1 КЗ, као ни из члана 367 став 1 КЗ, Апелациони суд је мишљења да првостепени суд није ни морао да утврђује износ који су окривљени-полицајци примили јер исти не представља одлучну чињеницу у конкретном случају. Из навода оптужнице и приложених доказа произилази постојање основане сумње да су окривљени-полицајци вршили службену радњу коју не би смели извршити и за то од окривљених АА и ББ примили корист.

Такође, висина прибављене противправне имовинске користи, односно тачан износ који је сваки од окривљених (АА, ББ, ВВ, ЛЛ, ЋЋ, ДД, ЂЂ, НН, СС, РР, ЖЖ) прибавио наводним извршењем кривичног дела преваре, имајући у виду да укупни износ противправне имовинске користи који се окривљенима ставља на терет да су прибавили извршењем кривичних дела преваре, представља заправо износ који представља штету причињену осигуравајућим друштвима, па, применом одредбе члана 61 став 4 КЗ, доводи до правне квалификације радњи ових окривљених по члану 208 став 4 у вези става 1 КЗ, из чега произилази да је тачан износ имовинске користи који је сваки од окривљених наводно прибавио у сваком конкретном случају, од утицаја једино на одлучивање о имовинско-правном захтеву, који је првостепени суд обрачунао тако што је у односу на свако оштећено предузеће извршио сабирање износа па овако добијен збир за свако појединачно оштећено предузеће поделио је на једнаке делове према окривљенима у односу на радње које су они извршили према тим оштећеним предузећима и за сваку радњу коју су извршили у сваком појединачном догађају окривљене обавезао на плаћање истих износа налазећи да начин поделе новца за суд није битан имајући у виду чињеницу да су окривљени својим радњама допринели прибављању противправне имовинске користи, а тиме и оштећењу Осигуравајућих предузећа и да је сав новац који је било који од окривљених, како се сумња, прибавио учешћем у радњама

извршења кривичних дела подељен је из исплата штета од стране осигурања, па је због тога суд обавезао све окривљене да исплате осигурањима износе обрачунате на описани начин.

2в) умишљај окривљених вештака, проценитеља и трећих лица односно њихово сазнање да поступају противправно, које се базира на претпоставци да су знали да су записници лажни односно да се саобраћајне незгоде нису догодиле

Према ставу одбране и жалби бранилаца окривљених-вештака односно проценитеља (ЂЂ, ДД, ИИ, ОО, ММ, ЋЋ), током првостепеног поступка није на несумњив начин доказано да у радњама ових окривљених постоји противправност односно нема доказа да су ови окривљени знали да се саобраћајне незгоде, описане у (лажним) записницима нису ни догодиле.

Закључак да се у радњама окривљених – овлашћених проценитеља у осигуравајућим друштвима односно вештака стичу битна обележја кривичног дела преваре из члана 208 став 1 КЗ, односно квалификовани облик из става 4, те кривичног дела превара у служби из члана 363 КЗ, првостепени суд изводи на основу вештачења Комисије Саобраћајног факултета, према ком саобраћајне незгоде нису могле наступити на начин описан у записницима о увиђајима саобраћајних незгода, а применом још једног логичког начела - силогизма, користећи као *premisu maior* реалну претпоставку да су вештак, односно овлашћени проценитељ, способни да, у односу на расположиву документацију, разликују лажне од истинитог записника, а као *premisu minor*; да су записници лажни, изводи конклузију да су вештаци морали знати да су записници лажни. Осим тога, првостепени суд је мишљења да су одбране окривљених, у овом делу, оспорене осталим изведеним доказима, о чему је дао разлоге на странама 322 (ИИ), 322-323 (ЂЂ), 324 (ДД), 325-326 (ОО, ЋЋ), 328-329 (ММ).

Браниоци окривљених и окривљени који су у записницима означени као учесници саобраћајне незгоде, односно у захтевима за накнаду штете као оштећена лица односно посредници и помагачи, тзв. трећа лица (у даљем тексту) која су учествовала у извршењу предметних кривичних дела (они који нису признали извршење кривичних дела која су им стављена на терет), током поступка и према наводима жалби оспоравали су постојање умишљаја као битног елемента кривичних дела за која су оглашени кривим. У погледу умишљаја лица која су своје податке односно податке о својим (и туђим) возилима стављали на располагање окривљенима АА и ББ (ЗЗ, ЛЛ, НН, СС) односно доводили у везу окривљене-полицајце, односно тзв. трећа лица и АА односно ББ (ЈЈ, РР), односно помагали при наплати штете (ЖЖ) првостепени суд је извео закључак на основу делимичног признања окривљених ЛЛ и СС, исказа саслушаних сведока и закључка да возила која су искоришћена нису учествовала у саобраћајним незгодама а што је окривљенима, како налази првостепени суд, било познато. У односу на окривљеног ЖЖ, наводи жалбе његових бранилаца, биће разматрани под следећом тачком.

Супротно ставу у изјављеним жалбама, околност да је тужилац гонио одређена лица која су податке о својим возилима стављали на

располагање или се у прекршајним поступцима појављивали као учесници незгоде а да су остала лица са истим или сличним улогама, у овом кривичном поступку имала статус сведока, није од утицаја на одлучивање о кривици овде окривљених јер је одлука о правцу кривичног гоњења у потпуној и искључивој надлежности јавног тужиоца а околност да неко није процесуиран за радње у којима, евентуално, постоје елементи противправности, не може искључити евентуалну кривицу овде окривљених.

2г) утицај овлашћених проценитеља/ адвоката на исплату штете

У изјављеним жалбама браниоци окривљених ЖЖ, ОО и ИИ указују су да првостепени суд није разјаснио одлучну чињеницу односно за исту није дао довољно јасне разлоге – на који начин су ови окривљени утицали на исплату штете. Суштински, оспорава се постојање узрочно-последичне везе између радњи ових окривљених и наступелих последица – довођења у заблуду одговорних лица осигуравајућих друштава како би била исплаћена накнада. С једне стране, како је образложио првостепени суд, у погледу поступања овлашћених проценитеља стоји претпоставка да на основу расположиве документације, укључујући и фото-документацију, могу установити да ли је незгода настала на начин описан у записнику о увиђају саобраћајне незгоде односно да ли су у тако описаној незгоди могла настати предметна оштећења, те да ли се исто возило појављује у више захтева. С друге стране, неважно је за одлуку о кривици тих окривљених да ли су на незакониту исплату накнаде утицали у већој или мањој мери односно било сачињавањем процене штете као нпр. окривљени ОО, који је, уз то, супротно жалби свог браниоца, сам навео да је лично обрадио захтев за накнаду штете (тачка 31 изреке) било потписивањем налога за исплату по претходно извршеној обради захтева од стране другог лица (окр. ИИ), јер одлучну чињеницу представља околност да ли су својим радњама битно допринели извршењу предметног кривичног дела, односно околност да ли би без њихове радње дошло до исплате штете.

Истина, у изреци првостепене пресуде, под тачком 39, у односу на противправне радње окривљеног ИИ (превара у помагању 208 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 КЗ), које се састоје у „упутствима другим окривљенима“ наводи се и радња „утицајем на одговорна лица у Делта осигурању“ при чему се, непрецизно, не наводи на који начин и на кога је вршен тај утицај, а који чињенични опис је првостепени суд, на основу изведених доказа, био овлашћен да сам унесе у изреку.

Као што се основано указује жалбама бранилаца окривљеног ЖЖ, првостепени суд у односу на овог окривљеног није дао јасне разлоге о одлучној чињеници – да је знао да се саобраћајне незгоде нису догодиле односно дао је нејасне разлоге у односу на то у чему се састоји радња помагања.

Наиме, закључак о кривици окривљеног ЖЖ, првостепени суд изводи на основу телефонских разговора ЖЖ и АА, ЂЂ и ДД, чињенице да му је, као адвокату који се низ година бави поступцима накнаде штете, позната процедура наплате штете, околности да се у документацији налазе неистинити подаци, неовверена пуномоћја страних држављана, сумњиви печати, подаци окривљеног АА као држављана Републике Србије и Федерације БиХ,

непроверени подаци страних држављана и возила са страним регистарским ознакама. Из наведеног, првостепени суд је извео закључак да је окривљени ЖЖ знао да је документација лажна па је, појављујући се као пуномоћник лица која у ствари не постоје, прикривао чињеницу да су иста фалсификована, па је окривљенима омогућавао да искористе неистините податке у ситуацијама када ти „подаци не подлежу проверама обзиром да је овлашћено лице – адвокат тај који заступа лица која у ствари не постоје“. По налажењу овог суда, на окривљеног ЖЖ првостепени суд није могао применити претпоставку као за вештаке односно проценитеље у погледу истинитости записника, па се закључак о његовом знању да се саобраћајне незгоде нису ни догодиле могао градити или на основу телефонских разговора са окривљеним АА или посредно, доказивањем чињенице да је знао да лица која се појављују као властодавци не постоје односно да они нису власници предметних возила, што првостепени суд није на несумњив начин утврдио. Осим тога, нејасан је став првостепеног суда да подаци које у захтеву предаје адвокат не подлежу провери, с обзиром да адвокат у поступку накнаде штете само учествује у својству пуномоћника подносиоца захтева и везан је границама издатог пуномоћја, при чему је дужност осигуравајућег друштва да врши проверу података о чињеницама релевантним за одлучивање о захтеву, између осталог, идентитету подносиоца захтева односно властодавца.

2д) телефонски разговори

У смислу одредбе члана 361 став 7 ЗКП, првостепени суд је био дужан да одређено и потпуно изнесе које чињенице из којих разлога узима као доказане или недоказане. Како су као доказ изведени звучни снимци телефонских разговора између окривљених и, иако је првостепени суд децидирано навео разлоге због којих сматра да нема потребе детаљно анализирати сваки преслушани телефонски разговор, наводећи да су одлучне чињенице о кривичној одговорности окривљених поуздано утврђене другим изведеним доказима, из образложења, односно изреке првостепене пресуде произилази да је суд користио телефонске разговоре и на основу њих утврдио чињенице које имају карактер одлучних чињеница у контексту противправних радњи окривљених. Став првостепеног суда у овом делу, очигледно формиран разлозима ефикасности и економичности, био би прихватљив у случају да је суд у образложењу пресуде у делу под називом „уопштена анализа телефонских разговора“ определио време обављања предметних разговора, субјекте који су обављали разговоре и, макар уопштено, тему разговора. У поменутом делу образложења, првостепени суд, осим делимично за телефонске разговоре вођене између окривљених АА и ГГ, АА и ЕЕ, АА и ДД, АА и ИИ, односно ББ и ЛЛ, ББ и ИИ итд., не наводи ни време ни садржину телефонских разговора осим што паушално наводи да су били „учестали“ и „чести“ или „свакодневни“, док у поглављу под називом „оцена доказа“ наводи да из телефонских разговора утврђује да су окривљени знали да прибављају податке о незгодама које се никад нису догодиле; да су договарали сачињавање лажних записника; обећавали корист саобраћајним полицајцима; договарали о поступку наплате штете и слично. Зато, како је овај део образложења практично изостао, то су разлози о одлучним чињеницама, односно времену извршења кривичног дела, те умишљају окривљених (у делу у ком се утврђује на основу овог доказа) те кривици окривљених за које нема других директних доказа као нпр. за

окривљеног ЈЈ нејасни, с обзиром да се из датог образложења не може утврдити на основу чега је ове чињенице суд узео као доказане а одређене и унео у изреку пресуде, па су у том делу жалбе бранилаца окривљених основане.

2ђ) имовинско-правни захтев

У погледу одлуке о имовинско-правном захтеву, као што је претходно наведено, иако је суд дао јасне разлоге за део имовинско-правног захтева у односу на окривљене које је обавезао на њихову исплату у погледу кривичних дела преваре (страна 342-343), то у делу у ком су обавезани окривљени-полицајци на исплату износа примљених на име мита нема разлога о одлучној чињеници, будући да нема поузданих показатеља, односно непосредних доказа на основу којих би се утврдило колику је корист сваки од полицајаца примио; тај износ може бити од 200-500 евра, како произилази из исказа ЕЕ, односно прикривеног иследника, али и неки други износ, који према садашњем стању у списима није могуће на поуздан начин утврдити, а који је део чињеничног описа првостепени суд, иако овлашћено, беспотребно унео у изреку пресуде, јер сам износ материјалне користи не представља битан елемент кривичног дела давања, односно примања мита, а висина имовинске користи не представља представља квалификаторну околност.

3) Противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде, о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника

Првостепени суд је вештачење Саобраћајног факултета прихватио у потпуности као стручно и веродостојно и узео као утврђене чињенице из мишљења вештака и анализирао их посебно и у склопу са осталим изведеним доказима уз сваку тачку нумерисану по изреци пресуде. Међутим, првостепени суд је, оцењујући овај доказ, у делу под насловом „Уопштена анализа налаза и мишљења комисије судских вештака института Саобраћајног факултета у Београду“ пропустио да означи да, према налазу и мишљењу вештака, произилази и да су одређене саобраћајне незгоде могле настати на начин описан у записнику о увиђају саобраћајне незгоде и да, следствено томе, да оцену овог дела налаза у међусобној повезаности са осталим изведеним доказима.

ПОВРЕДЕ КРИВИЧНОГ ЗАКОНА

Члан 369 став 1 тачка 1 ЗКП

да ли је дело за које се оптужени гони кривично дело

Браниоци окривљеног ЂЂ, адвокати ЂА1 и ЂА и бранилац окривљеног ЖЖ, адвокат ЖА, указујући на повреду кривичног закона, сматрају да недостатак доказа о намери окривљених за прибављање противправне имовинске користи и о умишљају окривљених те непостојање каузалног односа

између радње помагања и радње извршења кривичног дела (код окривљеног ЖЖ) дају повода примени одредбе члана 355 тачка 1 ЗКП у конкретном случају. Како су ови наводи оцењени од стране овог суда у претходном делу образложења овог решења (код битних повреда ЗКП) то у овом делу неће бити посебно цењени.

Члан 369 став 1 тачка 3 ЗКП

да ли је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити

Бранилац окривљеног ЊЊ, адвокат ЊА, наводећи да је приликом доношења првостепене пресуде учињена повреда закона из члана 369 став 1 тачка 3 ЗКП, позива се на претходно оцењене наводе који се тичу недостатка разлога о одлучним чињеницама и то о новцу који је окривљени ЊЊ (наводно) примио након сачињавања лажног записника, па сматра да, услед недостатка доказа да је окривљени за забрањену радњу примио новац, има места некој другој, блажој, правној квалификацији, а који наводи су претходно цењени, на странама 28-30 овог решења. Окривљени ЋЋ и адвокат ЋА сматрају да је извршена повреда кривичног закона на штету окривљеног преквалификацијом радњи окривљеног са два кривична дела из члана 208 став 3 у везу става 1 КЗ у вези члана 30 КЗ (за тачке 45 и 47) на продужено кривично дело из 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 и 30 КЗ, који наводи су неосновани, будући да је за окривљеног, несумњиво повољније да се његове радње квалификују као једно (продужено) кривично дело (иако је забрањена казна тежа) него два кривична дела. Бранилац окривљеног СС, адвокат СА на повреду кривичног закона практично указује у делу жалбе којом првостепену пресуду побија због неразумљиве и противречне изреке у којој се наводи да је окривљени СС заједно са АА, ББ, РР и ЋЋ поднео захтев за накнаду штете па му је исплаћен износ од 1.531.741,00 динара а захтев је поднет од стране „Rapid Group“ д.о.о. и истом предузећу је исплаћена накнада, па бранилац овог окривљеног сматра да се, на основу овакве изреке, у радњама окривљеног стичу обележја кривичног дела злоупотребе овлашћења у привреди из члана 238 став 1 КЗ као *lex specialis* у односу на кривично дело преваре, што, по налажењу овог суда није случај, јер је битан елемент кривичног дела из члана 238 став 1 КЗ намера прибављања користи за правно лице, а према наводима оптужнице произилази да ова намера код окривљеног није постојала, већ је рачун предузећа „Rapid Group“ д.о.о. само искоришћен ради исплате накнаде осигурања, а осим тога, имајући у виду садржину тачака 1-5 члана 238 став 1 КЗ, ниједна описана радња окривљеног СС није узрочно-последично везана са предузећем „Rapid Group“ д.о.о. Неосновано бранилац окривљеног РР адвокат РА, наводи да је, с обзиром на вредност возила BMW у време извршења дела, радње окривљеног ваљало квалификовати као кривично дело из 208 став 3 у вези 61 КЗ, јер према оптужници противправна имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела превара односно штета нанета осигурању за тачку 34 износи 1.531.741,00 динара а за тачку 41 - 455.543,00 динара. Бранилац окривљеног ГГ, адвокат ГА и бранилац окривљеног ЉЉ, адвокат ЉА сматрају да Кривични законик, примењен у конкретном случају на основу одредбе члана 5 став 2 КЗ, није блажи од КЗ РС (за кривично дело примања мита је забрањена иста казна у оба

закона), јер је, према одредби члана 43 ОКЗ, за предметно кривично дело могуће казну ублажити до 3 месеца а по КЗ до 6 месеци, што није тачно, будући да је и одредбом члана 43 став 1 тачка 2 ОКЗ прописано да ако је за кривично дело као најмања мера казне прописан затвор у трајању од две године, казна се може ублажити до шест месеци. Супротно ставу бранилаца окривљеног ДД, адвоката ДА и ДА1, да радње окривљеног ДД не могу представљати кривично дело преваре у служби јер он није био одговорно лице односно нити су му поверени послови управљања имовином или вршење надзора у смислу члана 112 став 5 КЗ, овај суд сматра да има места правној квалификацији на начин како је то извршио првостепени суд јер се, према одредби члана 112 став 5 КЗ, одговорним лицем у предузећу сматра и лице коме је фактички поверено обављање појединих послова, као што је, конкретно, овде случај. Бранилац окривљеног АА, адвокат АБ у изјављеној жалби наводи да окривљени АА није могао бити оглашен кривим за извршење продуженог кривичног дела преваре из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 став 4 у вези става 1 КЗ и за једно продужено кривично дело давања мита из члана 368 став 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, и за једно кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357 став 1 КЗ у подстрекавању у вези члана 34 КЗ, јер кривично дело преваре конзумира кривична дела давања мита и фалсификовање исправе. Супротно мишљењу браниоца окривљеног АА, између кривичних дела преваре и давања мита не постоји однос консумпције представљене у виду привидног реалног стицаја. Наиме, иако је теоретски могуће да извршилац са више радњи оствари више кривичних дела од којих једно, као главно, конзумира остала, то, по налажењу Апелационог суда, овде није случај. Став браниоца окривљеног АА је заснован на тези да је извршење кривичних дела давања мита и фалсификовања исправе само начин извршења кривичног дела превара, односно да су прибављени лажни записници служили као средство извршења кривичног дела преваре. Као што је претходно наведено, и Апелациони суд сматра да је прибављање лажних записника кроз кривично дело давања мита у ствари прибављање средства за извршење кривичног дела преваре, међутим, у конкретном случају, у хипотетичкој ситуацији примене консумпције, кривично дело давања мита нема карактер некажњивог претходног дела, због своје природе и значаја, као што је нпр. случај код кривичног крађе, када се претходно украде кључ од, рецимо, возила, а потом се, помоћу тог кључа откључа и украде возило, па се неће водити поступак за два кривична дела крађе већ за једно, јер кривично дело крађе возила конзумира крађу кључа. Ово стога што је, за разлику од кривичног дела преваре чији је заштитни објект имовина, заштитни објект код кривичног дела давања мита, посматрано у ширем смислу, службена дужност, па понашања којима се угрожава овај заштитни објект, морају бити сузбијена, што говори у прилог немогућности посматрања овог кривичног дела као некажњивог претходног дела. Осим тога, примену консумпције у конкретном случају искључује и природа кривичних дела давања мита и преваре односно њихова битна обележја. Кривично дело давања мита је тзв. делатносно кривично дело и нема последицу у ужем смислу, (последица у ширем смислу је угрожавање службене дужности) и радња кривичног дела је завршена чињењем, обећањем поклона или друге користи службеном лицу, док је последица кривичног дела преваре чињење пасивног субјекта (осигуравајућег друштва) на штету своје имовине. С друге стране, иако су побуде из којих су кривична дела извршена у конкретном случају исте – прибављање противправне имовинске користи, намера као субјективно обележје кривичног дела не постоји код

кривичног дела давања мита, а код кривичног дела преваре представља битно обележје. Све ово говори у прилог томе да се у конкретном случају, у стицају кривичних дела која су окривљеном стављена на терет, кривично дело преваре не може сматрати „главним кривичним делом“ па не може ни консумирати кривично дело давања мита. Међутим, кривично дело фалсификовања исправе које је окривљеном АА стављено на терет, при напред изнетим условима, може бити консумирано кривичним делом преваре, па ће првостепени суд, приликом поновног суђења, то имати у виду.

Члан 369 став 1 тачка 5 ЗКП

да ли су повређене одредбе о урачунавању притвора и издржане казне

Увидом у списе предмета Апелациони суд је утврдио да се основано жалбом бранилаца окривљеног ЖЖ, адвоката ЖА и ЖА1 указује да су у односу на окривљеног ЖЖ повређене одредбе Кривичног закона, члана 63, у погледу урачунавања времена које је окривљени провео у задржавању, с обзиром да првостепени суд, приликом изрицања казне окривљеном, није урачунао у казну и време проведено у задржавању.

С обзиром на све напред наведено, првостепена пресуда је морала бити укинута у осуђујућем делу, у односу на окривљене АА, ББ, ВВ, ЖЖ, ГГ, ДД, ЕЕ, КК, ММ, ЈЈ, ЊЊ, РР, ЉЉ, НН, ИИ, ЋЋ, ЗЗ, УУ, ЛЛ, СС, ПП, ЋЋ и ОО, док је Апелациони суд у Београду, поступајући у смислу одредбе члана 384 ЗКП, првостепену пресуду укинуо и у делу у ком се односи на окривљеног ТТ, будући да је његов бранилац жалбу изјавио само у погледу одлуке о казни, налазећи да разлози, због којих се пресуда у наведеном делу укида, стоје и у односу на овог окривљеног.

Приликом поновног суђења, првостепени суд ће, поступајући по примедбама и ставовима Апелационог суда из ове пресуде, имајући у виду и остале наводе изјављених жалби, поново извести све предложене доказе, те ће њиховом оценом појединачно и у вези са осталим доказима извести закључак да ли су чињенице, које имају карактер одлучних у конкретном случају, утврђене, односно које чињенице и из којих разлога узима као доказане или недоказане, при чему ће одређено и потпуно изнети разлоге за сваку тачку пресуде, дајући нарочито оцену веродостојности противречних доказа, па поново навести разлоге којима се руководио при решавању правних питања, након чега ће бити у могућности да донесе закониту и правилну одлуку за коју ће дати јасне и ваљане разлоге.

Имајући у виду напред наведено, Апелациони суд у Београду је, на основу члана 389 став 1 ЗКП у вези члана 388 ЗКП одлучио као у изреци.

Записничар
Марина Барбир с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Зоран Савић с.р.

За тачност отправка

Управитель писарница
Светлана Антић